

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ ΣΕ 15 ΓΛΩΣΣΕΣ

Η ξεκαρδιστική
και γεμάτη σασπένς
συνέχεια του
**Η ΦΙΝΛΕΪ
ΝΤΟΝΟΒΑΝ
ΣΑΡΩΝΕΙ.**

ELLE COSIMANO

Η ΦΙΝΛΕΪ
ΝΤΟΝΟΒΑΝ
ΞΑΝΑΧΤΥΠΑ

μυθιστόρημα μυστηρίου

Μετάφραση: Νοέλα Ελιασά

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Κρίστοφερ ήταν νεκρός. Τον είχαν βρει να επιπλέει στο νερό με μάτια φουσκωμένα και άδεια, λίγο μετά τα χαράματα. Παρόλο που δεν είχα σκοτώσει κανέναν μέχρι τώρα, αυτή τη φορά έπρεπε να ομολογήσω ότι έφταιγα εκατό τοις εκατό.

«Δεν έφταιγες εσύ». Η Βέρο μου έσφιξε ενθαρρυντικά το μπράτσο πάνω από το μανίκι του χαχόλικου μαύρου πουλόβερ μου. Δεν είχα τίποτα άλλο κατάλληλο να φορέσω· στο κάτω κάτω, δεν είχα ξυπνήσει με σκοπό να πάω σε κηδεία. Κι ωστόσο με κάποιον θαυμαστό τρόπο, η νεαρή και στιλάτη νταντά των παιδιών μου είχε καταφέρει να εμφανιστεί με εφαρμοστή φόρμα, συγκλονιστικό χτένισμα και σινιέ μπλούζα. Μου χαμογέλασε αδύναμα. «Δεν το ήθελες εξάλλου».

Κρατούσα το εύθραυστο χεράκι της κόρης μου που ήταν κολλημένη πάνω μου με μάτια κατακόκκινα απ' το κλάμα.

«Για να λέμε και του στραβού το δίκιο» ψιθύρισε η Βέρο

«οι οδηγίες ήταν γραμμένες με πολύ ψιλά γράμματα. Και στην ηλικία σου–»

«Τριάντα ενός είμαι».

«Ακριβώς. Είναι απολύτως φυσικό να μην μπορείς να διαβάσεις τόσο μικροσκοπικά γράμματα. Απλώς του έδωσες πολύ. Αυτό είναι όλο».

«Φαινόταν πεινασμένο». Η δικαιολογία ακούστηκε γελοία ακόμα και στα δικά μου αυτιά. Αλλά κάθε φορά που έμπαινα στο δωμάτιο της κόρης μου, ο Κρίστοφερ με κοιτούσε από τη γυάλα του με εκείνα τα ολοστρόγγυλα, παρακλητικά μάτια.

«Το ξέρω». Η Βέρο με χτύπησε παρηγορητικά στον ώμο σουφρώνοντας τα γυαλιστερά χείλη της. «Έκανες ό,τι μπορούσες, Φιν».

Το χρυσόψαρο της κόρης μου επέπλεε στο θολό νερό με την πρησμένη κοιλιά του να με δείχνει σαν κατηγορητικό δάχτυλο. Ο Κρίστοφερ ήταν δώρο του πατέρα της, αν και ήμουν σίγουρη ότι ο Στίβεν είχε φέρει το ψάρι μόνο και μόνο για να εκνευρίσει εμένα. Για να μου φορτώσει ακόμα μια ευθύνη, ώστε να με δει να τα κάνω μαντάρα και μετά να μου το τρίψει στη μούρη με σκοπό να μου πάρει την επιμέλεια. Από τότε που με παράτησε και αρραβωνιάστηκε τη μεσίτριά μας, είχε βάλει σκοπό να αποδείξει ότι ήμουν ανίκανη. Είχε γίνει γι' αυτόν κάτι σαν διαγωνισμός που εντάθηκε ακόμα περισσότερο όταν χώρισαν με την Τερέζα. Ήμουν αποφασισμένη να κρατήσω το καταραμένο ψάρι ζωντανό, για να αποδείξω στον πρώην μου ότι ήμουν ικανή να φροντίζω τα παιδιά μας –και το κατοικίδιό τους– με το πενιχρό εισόδημα της συγγραφέως δίχως τη δική του

βοήθεια. Ότι μπορούσα να ταΐζω και να φροντίζω την Ντίλια, τον Ζακ και τον Κρίστοφερ μόνη μου. Ή έστω με τη βοήθεια της Βέρο.

Ο Κρίστοφερ είχε επιβιώσει στα χέρια μου λιγότερο από έναν μήνα. Και παρόλο που ο Ζακ δεν ήταν αρκετά μεγάλος για να με καρφώσει στον πατέρα τους, η Ντίλια δεν θα το κρατούσε μυστικό ακόμα κι αν κινδύνευε η ζωή της. Αποκλείεται ο Στίβεν να μη μάθαινε για τον θάνατο του Κρίστοφερ. Θα κοκορευόταν γι' αυτό στον Γκάι, τον γλοιώδη δικηγόρο του, και μάλλον θα το ανέφερε και στο δικαστήριο. *Πρόεδρε, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στο ψάρι στο σακουλάκι του πειστήριου Α. Ο αποθανών τα κακάρωσε ύστερα από τρεις μόλις εβδομάδες ενώ βρισκόταν υπό τη φροντίδα της πρώην συζύγου μου. Προφανώς, είναι ακατάλληλη για να μεγαλώσει τα παιδιά μας.*

Αν ο Στίβεν ήξερε για τον άνθρωπο που είχε πεθάνει όσο ήταν υπό τη φροντίδα μου τον τελευταίο μήνα (ή πού είχαμε θάψει το πτώμα του με τη Βέρο), πιθανόν θα πάθαινε έμφραγμα – κάτι για το οποίο η Βέρο είχε χαρεί πολύ μέχρι να υπολογίσει τις απειροελάχιστες πιθανότητες να τον σκοτώσουν πράγματι αυτά τα νέα. Πριν από έναν μήνα, όταν μια γυναίκα με το όνομα Πατρίσια Μίκλερ με άκουσε να συζητάω για ένα μυθιστόρημα με την ατζέντισσά μου σε ένα κατάμεστο σαντουιτσάδικο, προσφέρθηκε να με πληρώσει πενήντα χιλιάδες δολάρια για να δολοφονήσω τον άντρα της, έναν φρικτό άνθρωπο που ξέπλενε χρήματα για τη ρωσική μαφία. Ο Χάρις κατέληξε ναρκωμένος στο βαν μου από ατύχημα και, παρόλο που δεν τον δολοφόνησα εγώ, η γυναίκα του ήταν σίγουρη ότι το έκανα.

Έδωσε το όνομά μου στη φίλη της, την Ιρίνα, της οποίας ο άντρας ήταν εκτελεστής για την εν λόγω πολύ τρομακτική μαφία. Ο θάνατος του άντρα της Ιρίνα ήταν επίσης ατύχημα. Σε κάθε περίπτωση, οι δύο γυναίκες εξέφρασαν την ευγνωμοσύνη τους δίνοντάς μου μεγάλα χρηματικά ποσά. Και μια πληροφορία: ότι κάποιος είχε ανεβάσει στο διαδίκτυο μια αγγελία ψάχνοντας αυτόν που θα μπορούσε να δολοφονήσει τον πρώην άντρα μου – με πληρωμή φυσικά.

Η Βέρο σήκωσε την πράσινη μικρή απόχη μπροστά μου. «Θα ήθελες να πεις δυο λόγια;»

Ο Ζακ τρέκλισε με τα στρουμπουλά ποδαράκια του μέχρι τη γυάλα, ενώ η ξεφτισμένη πάνα του κρεμόταν κάτω από το μαύρο μπλουζάκι του. Έπιασε με τα ιδρωμένα δαχτυλάκια του την άκρη του μπουφέ και σηκώθηκε στις μύτες των ποδιών του για να δει. Με το πιγούνι του να στάζει σάλια, ακούμπησε το δάχτυλό του στη γυάλα. Η ανάσα της Ντίλια σκάλωσε και με κοίταξε με προσμονή. Το χέλιος της γυάλιζε από τις μύξες. Πήρα την απόχη από τη Βέρο. «Τι πρέπει να πω;» ψιθύρισα.

Με σκούντηξε προς τη γυάλα. «Πες απλώς κάτι ωραίο γι' αυτόν».

Κράτησα την απόχη στο στήθος μου, παλεύοντας να βρω τα κατάλληλα λόγια για να ηρεμήσω την πεντάχρονη κόρη μου που πενθούσε κλαίγοντας υστερικά από τη στιγμή που ξύπνησε και βρήκε το ζωάκι της να επιπλέει στη γυάλα του σαν κορν φλέικς. Ήμουν συγγραφέας, για όνομα του θεού. Έβαζα τις λέξεις σε σειρά για να βγάλω το ψωμί μου. Αυτό κανονικά θα έπρεπε να είναι παιχνιδάκι. Αλλά κάθε φορά που κοιτούσα τον Κρίστοφερ, το

μόνο που έβλεπα ήταν το πρόσωπο του πρώην άντρα μου. Όχι επειδή ήθελα να σκοτώσω τον Στίβεν. Δηλαδή, ήθελα, μάλλον. Κάποιες μέρες. Τις περισσότερες μέρες. Σίγουρα πάντως κάθε φορά που άνοιγε το στόμα του. Αλλά όσο ανταγωνιστική κι αν είχε γίνει η σχέση μας από τότε που με παράτησε για τη μεσίτριά μας, ο Στίβεν αγαπούσε τα παιδιά μας κι αυτά τον λάτρευαν. Και δεν θα έκανα ποτέ κάτι που θα πλήγωνε την Ντίλια ή τον Ζακ.

Κάποιος ήθελε τον Στίβεν νεκρό. Και δεν ήμουν εγώ.

«Τι μπορώ να πω για τον Κρίστοφερ;» Κοίταξα τη Βέρο για λίγη έμπνευση. Το στόμα της τινάχτηκε ανεπαίσθητα καθώς μου έκανε νόημα να συνεχίσω. «Ήταν ένα καλό ψάρι. Ένας πιστός και σταθερός φίλος για όλους μας, ήταν...»

Ένωσα ένα δυνατό τράβηγμα στη φόρμα μου. «Πες για το χαμόγελό του» είπε η Ντίλια σκουπίζοντας τη μύτη της στο μανίκι της μαύρης στολής μπαλέτου. «Και πως έκανε τις καλύτερες μπουρμπουλήθρες». Κόλλησε πάνω μου θάβοντας το μουτράκι της στο πουλόβερ μου. Το μέτωπο του Ζακ συνοφρυώθηκε από ανησυχία. Χαιρόμουν που ήταν πολύ μικρός για να μην καταλαβαίνει τι ακριβώς συνέβαινε, αλλά συμεριζόμουν τα συναισθήματα της Ντίλια κι έτσι βούτηξα την απόχη στο νερό βγάζοντας τον Κρίστοφερ.

Η Ντίλια κρατούσε το πόδι μου καθώς πηγαίναμε σοβαροί προς το μπάνιο στο τέρμα του χολ. Ο Ζακ ήταν στην αγκαλιά της Βέρο σηματοδοτώντας το τέλος της πομπής μας. Σταθήκαμε γύρω από την τουαλέτα για να υποβάλουμε τα τελευταία σέβη μας βλέποντας τον Κρίστοφερ να πέφτει στη λεκάνη με ένα απαλό *πλουτς*.

Πάνω που πήγα να τραβήξω το καζανάκι η Ντίλια μου άρπαξε το χέρι. «Όχι μαμάκα!»

«Πρέπει, γλυκιά μου. Δεν μπορεί να μείνει στη λεκάνη για πάντα».

«Γιατί;» κλαψούρισε.

«Επειδή...» Κοίταξα παρακλητικά τη Βέρο. Αυτό το κεφάλαιο σίγουρα δεν ήταν στο βιβλίο *Τι να περιμένεις όταν είσαι έγκυος*. Ήθελα πίσω τα λεφτά μου.

«Επειδή» προσφέρθηκε να βοηθήσει η Βέρο «θ' αρχίσει να βρομάει». Της πάτησα δυνατά το πόδι.

«Μα δεν θα τον ξαναδώ ποτέ» είπε η Ντίλια με αναφιλητά.

Μια φούσκα ξεπρόβαλε από τη μύτη της και τη σκούπισα με το μανίκι μου. «Θα τον έχουμε πάντα στην καρδιά μας». Και στις δεκάδες φωτογραφίες που με είχε βάλει να ανεβάσω στο *#goldfishofinstagram*.

«Θα μπορούσαμε να πάρουμε άλλο». Τα λόγια βγήκαν από το στόμα της Βέρο προτού προλάβω να τη σταματήσω. Η Ντίλια ξέσπασε σε γοερά κλάματα. Το χειλάκι του Ζακ άρχισε να τρέμει.

«Δεν θέλω άλλο ψάρι!» τσίριξε. «Δεν υπάρχουν άλλα ψάρια σαν τον Κρίστοφερ!»

«Έχεις απόλυτο δίκιο» είπα υψώνοντας τη φωνή μου για να ακουστώ πάνω από τις τσιρίδες τους. «Δεν θα υπάρξει ποτέ άλλο ψάρι σαν τον Κρίστοφερ. Πρέπει να τιμήσουμε τη μνήμη του με ενός λεπτού σιγή».

Η Ντίλια έκλεισε ερμητικά το στόμα της. Στο μπάνιο δεν ακουγόταν τίποτα εκτός από τα παιδιά μου που ρουφούσαν τη μύτη τους. Έσκυψα το κεφάλι ρίχνοντας μια

σκουντιά στα πλευρά της Βέρο για να κάνει το ίδιο. Περίμενα ένα ολόκληρο λεπτό και τράβηξα το καζανάκι. Αυτή τη φορά η Ντίλια δεν προσπάθησε να με σταματήσει και ο Κρίστοφερ εξαφανίστηκε μέσα σε μια δίνη από πορτοκαλί λέπια.

Η Βέρο χάιδεψε απαλά τις υγρές από τα δάκρυα τούφες της Ντίλια. «Έλα, Ντι. Πάμε να σου φτιάξω μερικά μπισκότα».

«Όχι πολλά» της θύμισα. Η μητέρα μου ετοιμάζε αρκετή γαλοπούλα και γέμιση για να ταΐσει έναν ολόκληρο λόχο και θα με σκότωνε αν χαλούσα την όρεξη των παιδιών πριν από το βραδινό.

Ο Ζακ τσίριξε μόλις η Βέρο τον σήκωσε για να τον πάρει μαζί της κάτω στην κουζίνα. Η Ντίλια έμεινε πίσω ρίχνοντας μια τελευταία ματιά στη λεκάνη και μετά τους ακολούθησε.

Πήγα να κλείσω το φως, αλλά σταμάτησα. Γύρισα πίσω στη λεκάνη και τράβηξα πάλι το καζανάκι. Διότι δεν είμαι κι ο πιο τυχερός άνθρωπος στον κόσμο, παρότι είμαι αρκετά έξυπνη για να υποθέτω πως οι νεκροί δεν επιστρέφουν για να σε στοιχειώσουν.

Η ΦΙΝΛΕΪ ΝΤΟΝΟΒΑΝ ΞΑΝΑΧΤΥΠΑ

Η Φίνλεϊ επιστρέφει! Και παρότι η ζωή της δεν έχει αλλάξει και πολύ, το καλό είναι πως έχει πάντα στο πλευρό της την νταντά και φίλη της, Βέρο, και ότι το μόνο πτώμα με το οποίο αναγκάστηκε να ασχοληθεί τελευταία είναι το νεκρό χρυσόψαρο της κόρης της. Όταν όμως ανακαλύπτει πως κάποιος θέλει να εξαφανίσει τον πρώην άντρα της –διά παντός–, θα κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της για να τον σώσει.

Εντωμεταξύ ο ντετέκτιβ Νικ Άντονι δείχνει αποφασισμένος να ξαναμπεί στη ζωή της. Ναι, μπορεί να είναι ένας πολύ γοητευτικός άντρας, αλλά προτεραιότητα της Φίνλεϊ είναι να προστατεύσει την οικογένειά της. Κι αυτό σημαίνει ότι πρέπει να παραβιάσει μερικούς κανόνες...

Η ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ ΣΕΙΡΑ **COSY CRIME**
ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ.

«Η Cosimano συνδυάζει την αγωνία και το γέλιο τυλίγοντάς το με μια φανταστική ανατροπή».

New York Times Book Review

